

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

ОСВІТА У ХХІ СТОЛІТТІ: ШЛЯХИ РОЗВИТКУ

Випуск 3

*Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції
“Ціннісні пріоритети освіти у ХХІ столітті:
формування міжкультурної комунікації”,
м. Київ, МАУП, 24 травня 2011 р.*

Київ
ДП «Видавничий дім «Персонал»
2012

Редакційна колегія:

Подолька А. М., д-р юрид. наук — головний редактор
Головатий М. Ф., д-р політ. наук, проф. — заступник головного редактора
Чернуха Н. М., д-р пед. наук, проф. — заступник головного редактора
Ігнатченко А. А., канд. техн. наук — відповідальний редактор

Видання здійснене в рамках проекту “Наукові праці МАУП”

Освіта у ХХІ столітті: шляхи розвитку / МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2010 —

Вип. 3 : Матеріали ІІІ Міжнародної науково-практичної конференції “Ціннісні пріоритети освіти у ХХІ столітті: формування міжкультурної комунікації”, м. Київ, МАУП, 24 трав. 2011 р. / редкол. : А. М. Подолька (голов. ред.), М. Ф. Головатий (заст. голов. ред.), Н. М. Чернуха (заст. голов. ред.), А. А. Ігнатченко (відп. ред.). — 2012. — 246 с. : іл. — Бібліогр. в кінці ст.

У збірнику подано статті учасників Міжнародної науково-практичної конференції “Ціннісні пріоритети освіти у ХХІ ст.: формування міжкультурної комунікації”, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — розвитку освіти в Україні. Статті охоплюють широкий діапазон наукових досліджень українських учених.

Для науковців, освітян, державних службовців, політиків, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком української освіти.

ББК 74.04(4УКР)я43

ЗМІСТ

Н. М. Чернуха, Д. В. Біч

Міжкультурні зв'язки у сучасному
освітньому просторі 5

І. П. Бідзюра

Концепція мотивації професійної
діяльності: парадигмальний контекст
управлінської компетентності
працівників ВНЗ 8

О. В. Кобзєва, В. О. Матюхін

Особливості антикризового управління
недержавними ВНЗ 13

Т. І. Боєва, Н. В. Немченко

Вища освіта сучасної України 16

Г. Л. Бондаренко

Риторика як засіб навчання
невербальним особливостям
міжкультурної комунікації 18

В. А. Гапоненко

Перспективи дистанційного навчання
в галузі суспільно-політичного
знання 22

Л. В. Георгінова, О. В. Богданов

Підготовка майбутніх менеджерів
в умовах формування міжкультурної
комунікації 26

Г. Я. Дідух

Специфіка викладання політології
іноземним студентам у контексті
міжкультурної комунікації 32

О. І. Дікарев, О. В. Волонець

Атомна енергетика у політичному
та економічному вимірі 36

Є. І. Качмарський

Оптимізація мережі загальноосвітніх
навчальних закладів у контексті
адміністративно-територіальної
реформи в Україні 43

Ф. М. Медвідь, В. В. Баран

Елітарна концепція Юрія Липи в умовах
формування міжкультурної взаємодії 46

І. М. Найдьонов

Проблеми модернізації
ефективності освіти 54

Т. І. Науменко

Розвиток духовності дитини: педагогічні
технології 58

Н. М. Терещенко

Проблеми формування управлінської
стратегії бібліотечно-інформаційних
установ у забезпеченні якості освіти 62

О. О. Щербань

Загальні проблеми: інформаційні
технології і сучасна освіта 69

Н. Н. Юсеф

Межкультурные связи стран Ближнего
Востока (образовательный аспект) 71

І. О. Денісова

Формування міжкультурної
комунікації студентів вищих
навчальних закладів у процесі вивчення
іноземних мов 74

В. С. Ейсмонт

Теоретико-методологічні аспекти
економічного зростання, економічного
розвитку і розвитку економіки 78

Т. О. Костюк

Проблеми модернізації освіти в Україні
в рамках Болонського процесу 88

М. Ф. Медвідь, А. А. Ольховик

Соціалізація особистості
в умовах формування міжкультурної
комунікації 93

І. М. Николин

Розвиток комунікативного
досвіду особистості з труднощами
спілкування 97

І. О. Проценко

Політологічний вимір
інтелектуального капіталу 103

О. С. Хоменко

Засадничі умови формування політичної
стабільності в суспільстві,
що трансформується 107

К. Е. Шумовська

Проблеми освіти державних
службовців в сучасній Україні 117

Т. І. БОЄВА

канд. іст. наук

Н. В. НЕМЧЕНКО

канд. пед. наук

Луганський інститут МАУП

ВИЩА ОСВІТА СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

Освіта у XXI столітті: шляхи розвитку, вип. 3, 2012, 16–17

Вища освіта, як одна з найважливіших складових системи освіти держави, формує в людини певний рівень знань, умінь та навичок, які можна застосувати до відповідних видів діяльності. Важливе місце займає ступеневість вищої освіти, що полягає у здобутті різних освітньо-кваліфікаційних рівнів (характеристика, яка визначає ступінь сформованості знань, умінь і навичок особи, використовуючи які вона здатна виконувати завдання та обов'язки певного рівня професійної діяльності).

Виходячи із структури вищої освіти, її перший ступінь передбачає здобуття вищої освіти освітньо-кваліфікаційного рівня “молодший спеціаліст”; другий – “бакалавр” (базова вища освіта); третій – “спеціаліст”, “магістр” (повна вища освіта).

Прийняття такої розгалуженої схеми має принципове значення, оскільки це гарантує людині свободу вибору і дає можливість здобути освіту відповідно до розумових і професійних здібностей.

Ступеневість вищої освіти може бути реалізована як через неперерв-

ну програму підготовки, так і диференційовано, відповідно до структури ступеневості.

Термін навчання:

- молодший спеціаліст – на базі повної загальної середньої освіти – не більше 3-х років; на базі базової загальної середньої освіти – не більше 4-х років;
- бакалавр – на базі повної загальної середньої освіти – не більше 4-х років; за наявності “молодшого спеціаліста” – 2–3 роки;
- спеціаліст – на базі відповідної освітньо-професійної програми підготовки бакалавра – не більше 1 року, чи 1,5 – для певних спеціальностей;
- магістр – на базі відповідної освітньо-професійної програми підготовки бакалавра – не більше 1 року, чи 1,5 – для певних спеціальностей; на базі відповідної освітньо-професійної програми підготовки спеціаліста – не більше 1 року.

Важливе завдання перед освітою сучасної України поставлено тезою –

навчання впродовж усього життя людини. Ринок праці швидко змінюється, що диктує необхідність створення короткотермінових навчальних програм перепідготовки і підвищення кваліфікації кадрів. Цю важливу функцію має виконувати система післядипломної освіти.

На сьогодні в Україні налічується 76 напрямів підготовки і затверджені стандарти для 80-ти спеціальностей.

Викладання у вищих навчальних закладах України здебільшого здійснюється за Болонським процесом, що має на меті полегшення мобільності студентів, викладачів, знань і технологій у європейських країнах через взаємовизнання університетських дипломів та періодів навчання поміж учасниками Болонського процесу. Реформа має на меті загальноєвропейську гармонізацію принципів та результатів освітніх послуг, а також підвищення ефективності працевлаштування дипломованих спеціалістів у всіх країнах ЄС.

У цьому сенсі важливо охарактеризувати інформаційні технології і капіталізацію знань. Віртуальний простір стає ареною боротьби за розподіл ресурсів і контроль над знанням. Передусім, це стосується стандартизованих форм наукової літератури, що створюють еталонний образ університетської дисципліни і технологію управління навчальним процесом. Уніфіковані формати публікацій переднього краю (журнальних статей), монографій і підручників є необхідними умовами їх виходу в світ. Деякі дослідження показують, що зміст підручників зазвичай

“формується” відповідно до норм прилюдного дискурсу. Знання втілює ту цінність, якою в класичному індустріальному суспільстві володіла матеріальна форма товару. Таким чином, постіндустріальне кодифікування цінності капіталу розвертається в єдиному процесі дематеріалізації товару і товарофікації знання. Нерівнозначність знання до товару, до його матеріальної форми, набуває виняткового значення у новій соціально-економічній ситуації, коли капіталізація здібностей і навичок індивіда відбувається без його матеріалізації. Отже можливо, що суспільство в найближчому майбутньому “розщеплється (або вже розщепилося) на два класи: ті хто дивиться лише телевизор, тобто отримує готові образи і готові думки про світ без права критичного відбору отримуваної інформації, і ті, хто дивиться на екран комп’ютера, хто здатний відбирати й обробляти інформацію”. У цьому контексті уряд США вже бачить інформаційно-технологічну модернізацію освіти як політичну перспективу розвитку суспільства і комп’ютеризацію й забезпечення доступу до Інтернету істотним напрямом розвитку системи освіти сучасності.

На нашу думку, український освітній процес має бути повністю комп’ютеризований і сполучений із всесвітньою мережею по всій країні, що всім дасть можливість доступу до освітніх матеріалів. Сучасні науковці вже багато підготували необхідного навчального матеріалу, що і є підставою для реалізації окреслених завдань сучасної вищої освіти в Україні.